

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wieczornem, — w niedzielę i święta tylko wydanie poranne, — w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chełmicki, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber.

Wydawnictwo Tow. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcina 70.

Redaktor: Bohdan Jarochoński.

Nr. 23

Poznań, wtorek dnia 15 stycznia 1929

Rok XXIV

Konferencje premiera Bartla

Warszawa, 15. 1. (Tel. wł.) Premier Bartel udał się w południe do Belwederu, gdzie odbył 2-godzinną konferencję z min. Piłsudskim.

O godz. 5 po poł. Bartel przyjął posła polskiego w Moskwie p. Patka, po czym odbył dłuższą konferencję z p. Strassburgerem, gener. komisarzem w Gdańsku. (w)

Misja dyr. Szymanowskiego

Warszawa, 15. 1. (Tel. wł.) — Dowiadujemy się, że dotychczasowy dyrektor Banku Gospodarstwa Krajowego p. Korwin - Szymanowski obejmie w najbliższym czasie stanowisko stałego łącznika pomiędzy bankami zagranicznymi a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

W tym celu p. Szymanowski udaje się przedewszystkiem do Londynu, gdzie zabawi parę tygodni, poczem odwiedzi inne ośrodki finansowe Europy.

Dochód z podwyżki taryf

Warszawa, 15. 1. (Tel. wł.) Zastosowana z dn. 1 stycznia podwyżka taryf pocztowo - telefonicznych przyniesie ma w ciągu roku bież. — jak obliczają w min. poczt — około 7 milj. zł.

Z kwoty tej na opłaty pocztowe przypada około 1 milj., reszta zaś na opłaty telefoniczne. (w)

Stanowisko „Piasta“

Warszawa, 14. 1. (Tel. wł.) W niedzielę toczyły się w Sejmie obrady rady naczelnej P. S. L. „Piasta“. Pos. Witos zgłosił rezygnację ze stanowiska prezesa rady naczelnej. To samo uczynił prezydium. Rezygnacji nie przyjęto, wobec czego Witos przewodniczył obradom.

Dyskusja toczyła się około referatów pos. Dąbskiego i Rataja na temat stosunku do rządu. Wśród posłów małopolskich przeważało stanowisko opozycyjne. Pewni posłowie wielkopolscy wyrażali opinię, że taktyka parlamentarna „Piasta“ nie powinna dawać powodu do zarzutu, że Sejm nie jest zdolny do współpracy „rzeczowej“ z rządem. Przeważała na ogół opinia, iż należy utrzymać stanowisko „rzeczowej“ opozycji. Dziś obrady toczą się dalej. (w)

Produkcja cukru

Berlin, 15. 1. (Tel. wł.) Z ankiety, przeprowadzonej przez niemiecki Związek przemysłu cukrowniczego w czasie od 2 do 12 bm., wynika, iż w kończącej się kampanji polska produkcja cukru wzrosła w stosunku 31,84 proc. z 560.927 (w r. 1927/28) na 739.541 tonn.

Wzrost ogólnie - europejskiej produkcji cukru w porównaniu z kampanią ubiegłą oblicza się na 6,6 proc. z 4,9 mil. na 5,2 milj. tonn.

Polska, zatrudniająca 71 cukrowni, zajmuje trzecie miejsce po Niemczech (248 cukrowni) i Czechosłowacji (149 cukrowni).

Z ankiety wynika, że Czechosłowacja zmniejszyła swą produkcję cukru w bieżącej kampanji o 200 tys. tonn. Z.

Choroba marszałka Focha

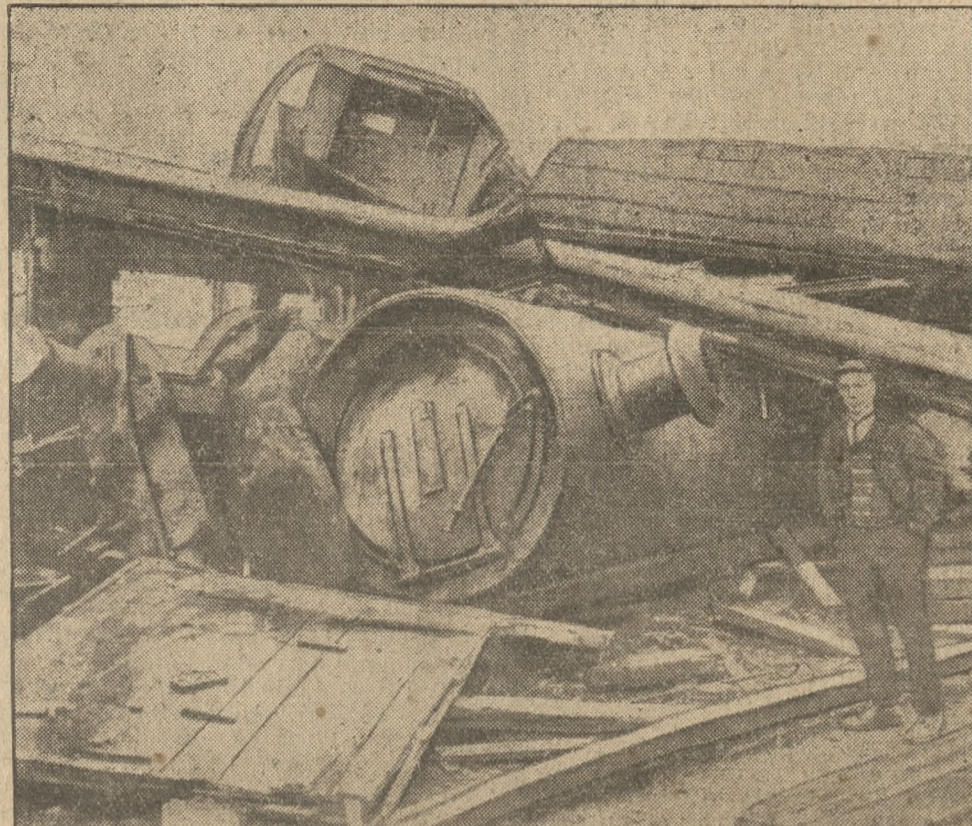
Paryż, 14. 1. (Radjo.) Według niepotwierdzonych dotychczas wiadomości marszałek Foch zachorował.

Powołano do niego kilku lekarzy - specjalistów.

Paryż, 14. 1. (PAT.) Marszałek Foch miał dziś atak sercowy.

Stan jego wymaga zupełnego wypoczynku.

Paryż, 14. 1. (PAT.) Jak donosi Agencja Havasa, stan marszałka Focha budzi poważne obawy.

W Ashchurch pod Towke-byry (Anglja) zderzył się ekspres z pociągiem towarowym, przyczem 4 osoby zostały zabite. Fotografia nasza przedstawia lokomotywę pociągu towarowego, wiloczoną pomiędzy wagony ekspresu.

Rokowania o traktat handlowy z Niemcami

Dalsze pertraktacje mają być uzależnione od jednostronnych ustępstw polskich

Warszawa, 15. 1. (Tel. wł.) Przewodniczący delegacji niemieckiej dla rokowań handlowych z Polską dr. Hermes zabawi w Berlinie 7—10 dni.

Termin powrotu dr. Hermesa do Warszawy zależny jest od zwolnienia gabinetu Rzeszy dla omówienia stanowiska Polski w sprawie traktatu. (w)

Berlin, 15. 1. (Tel. wł.) Jak donosi „Vorwärts“ z Warszawy, na temat polsko - niemieckich rokowań handlowych, stronę polską zadowolili niemieckie propozycje, dotyczące importu produktów rolnych i nierogacizny z Polski do Niemiec. Natomiast strona niemiecka uważa kontrpropozycje polskie, dotyczące kontyngentu i zniżek celných dla artykułów przemysłowych z Niemiec za niewystarczające.

Dr. Hermes, zażądawszy ostatecznych ustępstw, powrócił do Berlina.

Pełnomocnik polski p. Twardowski miał mu obiecać ostateczną odpowiedź do końca bieżącego tygodnia.

Wreszcie, według „Vorwärts“u, od treści odpowiedzi polskiej, t. zn. od ilości i jakości naszych jednostronnych ustępstw, mają być uzależnione dalsze pertraktacje.

Rada ministrów Rzeszy zamierza obradować w permanencji cały bieżący tydzień.

Wezorem po południu rozpoczęto obrady debatą nad pokryciem pół miljardowego deficytu, który mają pokryć tak niepopularne w Niemczech dochody państwa, jak podwyższony podatek od piwa i wina.

W najbliższych dniach — może nawet już w ciągu dnia dzisiejszego — Rada gabinetowa wysłucha sprawozdania p. Hermesa. Z.

Abdykacja króla Amanullaha

Amanullah rzekł się tronu na rzecz swego brata

Peshawar, 14. 1. (PAT.) Pomimo trudności przy wysyłaniu wiadomości z Afganistanu donoszą, że w okolicy Kohistan toczą się dalsze walki pomiędzy wojskami królewskimi i powstańcami.

Ponieważ wojska królewskie otrzymały dobrze wyekwipowane posiłki ze względu na pomyślnie przeprowadzony werbunek wśród szczepu Hazaras, przewidują tu, iż w krótko nastąpi decydujące rozstrzygnięcie.

Berlin, 14. 1. (PAT.) Biuro Wolfa donosi z Peshawar, że na pograniczu afgańskim krąży pogłoska, jakoby Amanullah miał się rzec tronu na rzecz swojego starszego brata ks. Inayata Ullaha.

Król Amanullah miał opuścić Kabul i odlecieć w kierunku Kandahar.

Londyn, 14. 1. (Radjo.) Jak donoszą z Afganistanu, król Amanullah

abdykował i oddał rządy w ręce swych poddanych.

Przyczyną rezygnacji było niepodobieństwo wykonania przyjętych zobowiązań i coraz trudniejsze położenie wojskowe, gdyż w ostatnich dniach wierne mu oddziały zaczęły przechodzić na stronę powstańców.

Londyn, 14. 1. (Radjo.) Jak donosi Reuter, wiadomość z Kabulu o abdykacji króla Amanullaha została potwierdzona.

Londyn, 14. 1. (Radjo.) Nadeszło tu potwierdzenie wiadomości, że król Amanullah rzekł się tronu na rzecz swego starszego brata Inajata Ullaha.

Według doniesień tutejszego poselstwa afgańskiego ustąpienie Amanullaha spowodowane zostało brakiem zaufania do niego wśród ludności, zwłaszcza prowincjonalnej, jak

również wskutek wewnętrznych tarć szczebowych. Według innych wiadomości król Amanullah uciekł do południowej części kraju.

Amanullah liczy obecnie 36 lat a rządy sprawował od roku 1919. Odbył on w roku ubiegłym wielką podróż po Europie, w czasie której odwiedził m. in. również Polskę. Po powrocie do Kabulu rozpoczął prace nad zeuropeizowaniem swego kraju, lecz szybkie tempo, w jakim zamierzał przeprowadzić reformy, nie podobało się większej części przywiązanej do religii mahometańskiej ludności, co było głównym powodem powstania, zorganizowanego przeważnie przez koła konserwatywne, zwolenników religii mahometańskiej i jej duchownych, oraz zamieszkałych w okolicach granicy brytyjsko - indyjskiej szczebow górskich.

Król Amanullah zdołał w czasie swych rządów doprowadzić do traktatów przyjaźni z Persją, Turcją i Egiptem. Poza tem był on zwolennikiem zbliżenia do Rosji sowieckiej.

Londyn, 14. 1. (PAT.) Agencja Reutersa potwierdza wiadomość o abdykacji króla Amanullaha.

Pół sardynek na Adrjatyku

(Korespondencja własna.)

Vefeluka, w styczniu.

Chociaż sposób łowienia sardynek od czasów przedwojennych wcale się nie zmienił, wyniki tego połowu są obecnie znacznie mniejsze.

Sardela, czyli wyrosła sardynka, jest rybą głębokiego morza, trzymającą się zdala od siedzib ludzkich, podczas gdy sardynki, t. j. parodniowe lub najwyższe tygodniowe sardele zbliżają się do portów w olbrzymich gromadach i z niezwykłą lekkomyślnością, świadczącą o braku jakiegokolwiek doświadczenia. Skoro jednak wyrosną, natychmiast oddalają się od wybrzeża i przebywają na otwartym morzu.

Pół sardynek odbywa się w sposób dwójaki a głównie przez zwabianie ich przy pomocy światła w pobliże osad rybackich i otaczanie siecią.

Flotyła rybacka składa się przede wszystkim z „sviczaricy“, t. j. łodzi, na dziobie której znajduje się szklana skrzynka z 8—16 karbitowymi palnikami, do których gaz jest doprowadzany z rezerwoaru, znajdującego się w łodzi. Ściany skrzynki od wewnątrz wyłożone są płytkami lustrzanymi a zewnątrz pomalowane na czarno. Na drugiej łodzi znajduje się sieć, t. zw. „levut“, a trzecia służy do transportu ryb i nazywa się „slingarica“.

Z zapadnięciem zmroku „sviczarica“ odpływa daleko na pełne morze, podczas gdy pozostałe łodzie oczekują w wyznaczonych im miejscach. Na pełnym morzu zapala się światło, poczem rybak, który stoi przy lampie, opuszcza do wody uwiązaną na cienkim sznurku stalową kulę, przy pomocy której mierzy grubość warstwy nadpływających ryb.

Sardele, sardynki, makrele i pokrewne im gatunki ryb mają podbrzusza jaśniejsze niż grzbiety i gdy za poruszeniem kuli ryby odwrócą się bruchami do góry rybak może stwierdzić przypuszczalną ich ilość. Zależnie też od tego daje on rozkaz wiosłarzowi, aby wolniej lub szybciej płynął ku brzegowi, w pobliżu którego znajduje się reszta flotyli rybackiej. Wiosłarz, aby nie spłoszyć ryb, nigdy nie wyjmował łosia nad powierzchnię morza.

W miarę jak „sviczarica“ zbliża się ku brzegowi towarzyszy jej coraz większa ilość ryb, gdyż wszystkie napotkane po drodze przyłączają się do gromady, prowadzonej z otwartego morza.

Teraz rozpoczyna się akcja łodzi, na której znajduje się sieć. Ustawia

